

ע"פ 8937/20 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 8937/20

לפני:

כבוד השופט נ' הנדל

המבקש:

פלוני

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי
בבאר שבע מיום 3.12.2020 בתפ"ח 523-03-19
שניתן על ידי כבוד השופטים: א' ואגו (סג"נ), א'
אינפלד וא' חזק

תאריך הישיבה:

י"ג בטבת התשפ"א (28.12.2020)

בשם המבקש:

עו"ד שמעון תורג'מן

בשם המשיבה:

עו"ד ענת גרינבאום

החלטה

מונחת לפני בקשה לעיכוב ביצוע עונש מאסר (30 חודשי מאסר בפועל) שהטיל בית המשפט המחוזי בבאר שבע על המבקש בתפ"ח 523-03-19 (כב' השופטים: א' ואגו (סג"נ), א' אינפלד וא' חזק), וזאת עד להכרעה בערעור שהגיש המבקש על גזר הדין.

עמוד 1

1. עובדות המקרה הצריכות לעניין נוגעות לעבודתו של המבקש במאפיה משפחתית המנוהלת על ידו ועל ידי שלושת אחיו, בה סייעו בני אחיו הקטינים, בגילאי 16, 14, 13, 10, 7, בתפעול העסק. המאפיה פעלה במשך כל שעות היום, שבעה ימים בשבוע, תוך היעזרות במכונות תעשייתיות שונות. באופן תדיר הועסקו קטינים גם בשעות הלילה, בין השעות 22:00 עד למחרת בבוקר. כדי לאפשר זאת, נעדרו הקטינים מבית הספר ימים רבים. המערער ואחיו אילצו את הקטינים להמשיך בעבודתם במאפיה תוך שימוש יומיומי באלומות, ולעיתים ללא השגחה ופיקוח של אחראי מבוגר בשעה שהללו הסתייעו במהלך עבודתם במכונות התעשייתיות השונות. אף השכר שקיבלו בגין עבודה זו היה זעום. עוד עולה מעובדות כתב האישום שהוגש נגד המבקש, כי כאשר קצב העבודה של אחייניו או איכות ביצועה לא נשאו חן בעיניו, הכה בהם, בין היתר, דרך מתן סטירות, אגרופים ובעיטות. החקירה בעניין נפתחה לאחר אירוע שבמסגרתו אחד הקטינים נחבל באופן קשה מאחת המכונות במאפיה שעה שעבד בה, וכתוצאה מכך נקטעו 3 מאצבעותיו.

הצדדים הגיעו להסדר תוך הסכמה שהמדינה תחתור להטיל על המבקש מאסר בפועל לתקופה של 3.5 שנים. בהתאם, המבקש הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, אשר ייחס לו עבירות של העסקה בכפייה ותקיפה. בדעת רוב נגזרו עליו 30 חודשי מאסר, בעודשעמדת דעת המיעוט הייתה כי ניתן להסתפק בשנת מאסר אחת.

בדיון בבקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר, סיגורו של המבקש שם דגש על נסיבותיה האישיות של המבקש, שאינו בעל הרשעות קודמות, וסמך ידו על עמדת דעת המיעוט בגזר הדין. באת כוח המדינה הבליטה את חומרת העבירות בהן הורשע המבקש ואת עמדת דעת הרוב בעניין עונשו.

2. בפרשת שוורץ (ע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(3) 769 (2000)), נקבעו שני כללים מרכזיים בהתייחס לבחינת בקשת עיכוב ביצוע גזר דין בשלב הערעור. האחד הוא שאין לעכב עונש מאסר בפועל עד שמיעת הערעור כדי שלא לפגוע באמון הציבור במערכת המשפט הפלילי. הכלל האחר מורה כי אין לתת החלטה אשר תפגע ביכולתו של המערער לממש את זכותו לערעור.

הערעור דנן מופנה נגד חומרת העונש שהושת על המבקש. מבלי להביע עמדה לגבי סיכויי הערעור, נאמר רק כי המקרה מתאר סיפור קשה, כאשר סעיף העבירה המרכזי בו הורשע המבקש איננו שכיח. כך או כך, יש לזכור כי אף דעת המיעוט בגזר הדין דגלה בתוצאה של עונש מאסר בפועל לתקופה של שנה. בנסיבות אלה, אין מקום לסטות מן הכלל של תחילת ריצוי מידי של עונש מאסר ללא עיכובו עד מועד ההכרעה בערעור. יחד עם זאת, המזכירות תיתן עדיפות לשמיעת ערעור זה כך שיקבע תוך שמונה חודשים או סמוך לכך.

הבקשה נדחת. על המבקש להתייצב לתחילת ריצוי עונש בבי"ר דקל, ביום 19.1.2021, לא יאוחר מהשעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס בטלפונים: 08-9787336, 08-9787377.

ניתנה היום, י"ד בטבת התשפ"א (29.12.2020).

